

Any VIII

EMPORIÓ

N.º 171

Preu

de subscripció:

4'50 ptes. l'any

l'n número:

20 cts.

PERIÓDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:

Ateneu

Montgrí

Torroella de Montgrí, 16 de juliol 1922

Estartit, paradís gentil

A N'en Guimet Arqués

Quan un se troba trasplantat, lluny del seu trocet de cel, fora del niu de tots els seus afectes, distanciat de lo que forma part integrant del jo, res més grat que rebre de quan en quan un perfum d'allà on el cor i el pensament continuament habiten. Aquest perfum és més plaent encara quan evoca dolços records de l'adolescència i fa reviure somniadores il·lusions que un dia il·luminaren amb vivíssimes clarors de celestia nostres tendres ànimes, al descloure's com una flor a l'espectacle de la vida, sedents d'emocions pressentides i inconegudes... I al recordar tot aquest perdut tresor d'amables emocions, lentament, insensiblement, va impregnant-se nostre ésser de una trista i dolça melangia...

Jo vull parlar-te avui del nostre Estartit. Hi haurà en el món, per a nosaltres, tema més suggestiu? ...Te'n recordes?

* * *

L'Estartit que tu deixares, empès per la voràgine infinita del temps, ha sofert una transformació remarcable. El « progrés » també hi ha ficat la seva urpa. Alguns xalets que la burgesia ciutadana ha construït per a son esplai en les diades xafogoses de l'istiu, destaquen ses greus siluetes en la apacible solitud de la platja. En aquesta temporada que el sol crema la carretera o cinta que uneix l'Estartit i el món, és un seguit d'«autos», missatgers de flaires de ciutat; motiu d'intranquil·litat perenne pel reposat pagès que també hi fa sa rufa. El telèfon

funciona admirablement i la llum elèctrica res té que envejar a la més clara i intensa d'una urbs. La societat de pescadors «La Marina» ha instal·lat en la platja quatre focus potents irradiant una llum tan argentina que il·luminen perfectament a les «parelles de «bou» i a les barcades en les seves feines de «treure» i «desempescar». Resten, per lo tant, suprimits i oblidats (i ai! ingratitude humana!) els típics fanals d'innombrables colors que cada nit a una hora fixa esperaven arreglerats en la platja la seva barcada i que desde'l mar, en les nits fosques d'hivern, aquella originalíssima lluminària evocava les meravelloses ciutats encantades dels contes de fades. El jovent ha anat agafant el barnís dels «aires moderns»; coneixen i ballen admirablement tots els balls de moda i algunes noies es pinten lamentablement la cara.

* *

Però quelcom hi ha de substancial i típic a l'Estartit que subsisteix encara i conserva la seva original fesomia. Les gentils Medes, com mare tendrivoia que vetlla pel seu infantó, li serveixen d'atalaia i salvaguarda com en temps remotíssims; la platja, hermosíssima, única, de tan escassa fondària, d'aigua puríssima i de sorra tan fina; els penya-segats altíssims, indomables, feréstecs, de color de sang, romanen fidels al costat de les gràcils i tranquiles caletes de la costa com prínceps de llegenda que vetllen per la donzella captiva. La visió superba, l'espectacle meravellós que s'ovira des de la falda esquerra de Roca-Maura en una tarda grisa en que el gargal minva: en la badia calmosa i tranquil·la com un llac, l'aigua pren una color d'argent clar; més lluny el mar va

adquirint gradualment, insensiblement, tons blavencs fins a confondre's amb el morat de l'horitzó, i al fons la costa de Bagur, com una serp gegantina avança el seu caparró en les «Negres»; la platja com un passeig immens bordeja la línia discretament corva que s'insinúa des de la Barra fins el recó de Pals; abaix les clapes verdoses dels horts dividits tan simètricament produeixen l'efecte d'una taula d'escacs; i al costat, el poble, llarguíssim, a redors de la muntanya, de cases senzilles i blanques, tan blanques com les veles més blanques de les barques. La bellesa imponderable d'aquestes matineses nacarines de juny en que el mar no «tomba», d'alba puríssima, d'atmosfera diàfana, i tan quieta que no es mou una partícula d'aire, d'un silenci intens i august: passejar en un botet que besi la molça de les roques, una matinada així, és gaudir d'una emoció estètica exquisida. I tants i tants altres aspectes i detalls quina sola enumeració fóra interminable.

Més ¡ai! també quelcom d'inherent a la mateixa essència d'aquest Estarfit tan típic va esvaint-se poc a poc; m'estic referint a n'aquells vells que hem conegut tu i jo, i que tantes estones enciseres passàrem reconstruint en nostra exhuberant fantasia les facècies de llurs campanyes en la pesca del coral, allà, en terres de moros... ¡Aquells vells herois, d'individualitat sencera, ardis, ferrenys, lliures d'experiència, vers representatius de la raça marinera catalana! Cada any algun va a fer companyia als altres amics del seu temps que ja l'esperen... L'Estarfit, lentament, va quedant-se orfe del tresor d'unes vides senzilles, honrades, lliures, consagrades plenament al treball. Però aquest segell inconfundible, característic, de llibertat i senzillesa que ells li estamparen, subsistirà encara per molt temps en aquest mil voltes benhaurat «recó de paradís».

JOAN PUJADES

Ensenyances de la post-guerra
Els més interessants factors de la nutrició

LES VITAMINES

Les ciències en la seva evolució constant modifiquen i fins canvien radicalment, conceptes, admesos per il·lusoria convicció uns, per *esperit de sistema* els més. Exemples podriem fer relluir; però per la mateixa rao deixem de fer-ho, circumscriguent-nos en un punt de Fisiologia general: la nutrició.

Aquesta funció, la més complexa i la més important de la economia, careix encara avui, sa teoria, de puntals sòlids on aguantar-se i per això trontolla desconcertadament a la jove llum de *les vitamines*. I els veterinaris, els metges i els naturalistes com esbrinadors i espurgadors dels enigmes que tenca la naturalesa animal, es preocupen, estudien i arreu provoquen experiències que els dongui solució a aqueix magne com perentori problema; car segons siga ella, s'haurà d'enderrocar el *clasicisme* en matèria alimentícia. S'haurà d'anar a una revolució tal en el camp de la Fisiologia, que'l racionament de l'home com dels nostres animals quantitativa i qualitativament tindrà que variar; moltes substàncies, que acceptem com alimentícies, haurem de proscriure-les per no ésser altra cosa que un lastre en el conducte digestiu i haurem d'acceptar com a reparadors de l'organisme, aliments que una *mala entesa moda* ens els fa refusar.

S'ens dirà que la marxa és retrògada? Tal volta. Però s'haurà de regoneixer que en qüestions de racionament havem imitat als crancs caminant de peus enrera, d'error en error i ara treball previ és el de compensació. Recorreguent camí negatiu hem de cercar la font del mal, que és mal d'origen i en l'origen li han de canviar la naturalesa aplicant-li un enèrgic remei.

Als ulls de tothom, científics i llecs, es fa evident la depauperació de la Raça. Del seu ressorgiment, de molt temps ençà, venen preocupant-se els grans filàntrops.

Tots desitgen per ella que no vulga viure depressa; sino que vulga viure bé.

Avui ja no es posa el més petit dubte de que és impossible pensar en una major longevitat, si no es resol abans el primer i més important factor de la vida: la nutrició. I aquest està assegurat en nostres col·lectivitats? No.

Els desheredats de fortuna per falta de medis cauen en la hiponutrició. Els acapdalats hi cauen també; però hi cauen seguint una trajectòria, que començaria i acabaria en hipernutrició, si la moda també i una perversa preparació culinària, influenciant-la enèrgicament no la desviés en un manifest sentit contrari.

En ambdues classes socials la hiponutrició de que parlàvem, deixa sentir efectes patents i indiscutibles en l'armònic funcionament orgànic. L'escròfula i el raquitisme tot seguit donen signes de presència, comprometent la salut en els primers anys de vida. Més tard exaurit l'organisme de defenses orgàniques per haver actuat aquelles *enfermetats per deficiència*, ens troben fatalment predisposats a la tuberculosi i altres infecto-contagioses, que seguen la vida en sa primavera les més de les vegades.

L'Institut Lister ⁽¹⁾ i els últims congressos de Biogenesià convocats a Londres i a Berlín, per a dictaminar sobre la valoració dels principis alimenticis, han regonegut els desacerts en la confecció del racionament, i a aquests han atribuït la creixent mortalitat, per empobriment fisiològic, que en la consumada guerra han registrat els pobles bel·ligerants, i, que en forma salpicada havem palpat també els neutrals.

La documentació que es posseeix sobre aquestes qüestions és molt rescent. Es una bibliografia posterior a l'any 1917.

El que més llum ha donat ha sigut el Dr. Bourtan, savi fisiòleg de la Universitat de Berlín, encarregat durant la guerra de racionar el poble alemany i nomenat més tard ministre d'aprovisionament. Fou ell qui assenyalà les *enfermetats per avitami-*

nosís i qui va dirigir una proclama als fisiòlegs de les demés nacions bel·ligerants perquè estiguessin alerta. Publicà un llibre que traduït es titula «La nova economia», en el que ens diu que en el nutriment del poble ha d'imperar una «dictadura econòmica». Fent estudi del mal, afegeix que un dels medis d'evitar-lo ha de consistir en organitzar les indústries alimentícies establint per analogies, capes horitzontals, en grups que abarquessin, per exemple, l'indústria molinera, forneria, pastissera, etc. I aleshores, fer regir en aquests grans sindicats productors una severa revisió policíaca.

A Espanya aquest aspecte social del problema és d'extrema greugesat. Ofereix tanta o més importància que l'aspecte econòmic, el químic i el fisiològic. Per una part estem faltats de subsistències per dèficit en la producció; per altra, sufrim l'incúria dels governants que per cobardia o incapacitat deixen de perseguir als poc escrupulosos industrials del ram d'alimentació, que amb acaparaments graven l'aspecte econòmic dels aliments i amb adulteracions i mixtifications perjudiquen o anul·len la bondat dels productes aptes per a la nutrició.

Així acabem la generalització del problema interessantíssim de la nutrició. En següents números farem exposició detallada de l'error fonamental, lo que són les vitamines, on se troben i com hi apareixen i per últim com actuen en l'organisme per sa condició d'ésser micro-factors de nutrició.

JAUME PAGÉS BASSACH

Estudiant de Veterinària i Ciències Naturals

Torroella de Montgrí, juliol de 1922.

(Continuarà)

EL Dr. NOGUER, metge especialista en malalties de la pell i cabell, fa avinent que accedint als precs de la seva distingida clientela d'aquesta província, obrirà consulta tots els dissabtes a Girona, carrer de Ciutadans, 5, 1.ª, de 9 a 1 i hores convingudes per a malalts de «Ràdium i anàlisi de sang».

(1) Organisme compost de set fisiòlegs que s'és creat a Londres per a presidir els treballs que es fassin sobre vitamines.

Nacionalisme i Regionalisme

Al·ludint a la Mancomunitat de l'Empordà

Fins ara, els mots «nacionalisme» i «regionalisme» anaven d'una boca a l'altra i brunzien talment com un borinot per totes les orelles. I tots sabem que a la nostra Pàtria calia parlar de nacionalisme i no de regionalisme. Avui, emprò, veiem que el nacionalisme i el regionalisme es passen de bracet com dos bons amics que són, i que si l'un es va a negar l'altre totseguit li llença un cap, i que si el nacionalisme s'en vol anar cap a una orgia, el regionalisme, de grat o per força, li acompanya.

Fa molt poc temps que sabem el que vol dir «regionalisme». Però el regionalisme ens ha sorgit embolcallat d'una auriola tot ple lluminosa que ens ha fet capir prestament tota la seva significància.

El regionalisme va sorgir en concedir-se la Mancomunitat als municipis d'Alt Empordà. I com si fos quelcom sense gens d'importància, tret dels periòdics de l'Empordà, tothom callà com un mort. I la Mancomunitat de l'Empordà restà ignorada.

I veus aquí que no gaire més tard es celebrava un acte magne a Barcelona, el qual és, potser, el fet de més transcendència per la santa causa de Catalunya. Eren els dies 4 i 5 del mes de juny, i en un recó de Barcelona s'hi reonien mil nacionalistes de veritat i tenia lloc la Conferència Nacional Catalana, que sentà la doctrina i els deures del nacionalista.

I a dintre d'aquell teatre, on els cors hi glaiien amb fervorositat pregonen en sentir-se empapats de la terra i del Mediterrani, s'aixecà el ciutadà En Ll. Nicolau d'Olwer i parlà de la Mancomunitat de l'Empordà i demanà la mancomunitat de cadascuna de les comarques catalanes. En Nicolau d'Olwer digué que les mancomunitats de municipis jugarien un paper importantíssim a la nostra sacrosanta causa.

Es a dir: Cal que Catalunya dongui l'autonomia a les seves comarques, les quals seran més lliures i podran treballar amb més èxit pel nacionalisme, que ja se sap que cadascú escolta més les veus dels seus companys que no pas la dels altres, i així els empordanesos farem més cas dels empordanesos que no dels de les altres comarques, i els selvatans faran més cas dels

de La Selva, i els sagarrencs dels sagarrencs, i els penedencs dels penedencs, i els garrotxins dels garrotxins. Tenim d'implantar el regionalisme pel bé del nacionalisme.

Heus aquí com l'Empordà, fidel a sa tradició, digne de son alt destí, focus guidor, assenyalà el camí dret per a arribar a la fita somniada des de la qual podrem o podran veure com trionfa a la fi el vell federalisme de les terres empordaneses.

J. ROURE

Barcelona, 16 de juny

Escola Dominical

La Comissió Organitzadora

La Direcció de l'Escola compta ja amb l'acceptació generosa de distingides senyores per a formar part de la COMISSIÓ POSTULANT I ORGANITZADORA, que recollirà donatius per a la celebració de les Festes de Joventut i per a assegurar el normal funcionament de l'Escola Dominical, que ha aplegat ja en son si un nombre tan crescut d'alumnes d'ambdós sexes, que's fa impossible el sosteniment de l'acció cultural de la mentada Institució si la Direcció no troba eficaços auxiliars entre les personalitats de nostra vila.

Dintre poques setmanes començarem en aquestes pàgines les llistes dels donants amb les respectives quantitats ofertes; i encara que la caritat no hagi de fer-se per ostentació, tenint en compte que calen exemples vivents de sacrifici i amor a la cultura per aixecar l'esperit del poble aferrat a la vida material, confiem en que tothom ens permetrà estampar son nom sigui petita o grossa la quantitat que pugui oferir per la obra educativa.

Les Festes de Joventut

Els darrers de setembre i primeres setmanes d'octubre, un en cada festa, se celebraran els diferents actes d'aquestes Festes, que podem ja concretar i de les quals podem quasi assegurar la realització en sa totalitat. Aquests actes seran:

- I. Solemne benedicció de la bandera dels Esperantistes.
- II. Pública inauguració de la secció de futbol «Junior».
- III. Vetllada solemne d'inauguració dels «Pomells de Joventut» amb assistència de

Josep M. Folch i Torres, autoritats, professors públics, etc.; pronunciant-se discursos i projectant-se una escollida pel·lícula, i llegint-se poesies al·lusives.

IV. Estreno de «La Xinel·la preciosa», amb decorat i vestuari exprofés.

V. Sardanes a la Plaça pública.

VI. Ofici Solemne dedicat a Nostra Dona de la Mercè, patrona general dels diversos Pomells de Joventut de nostra vila.

Finalitat de l'Institució

Ara que l'Escola Dominical va a presentar-se al públic Torroellenc en esplèndida ostentació de forces, devem fer constar a les persones dels diferents partits polítics que poguessin sospitar en l'Escola una direcció més o menys partidista, que en nostra actuació sols hem procurat, procurem i procurarem deixondir i avivar en la Joventut, l'Amor a son Deu, a sa Pàtria Catalana i a la Cultura.

LA DIRECCIÓ

15 juliol 1922.

FUT-BOL

Bell aspecte oferia el dia 25 del mes passat el camp de fut-bol on s'hi va congregar un públic número per poguer presenciar la noble lluita entre el primer equip de La Escala (acostumat ja de molt temps en aqueixes lluites) contra «Montgrí F. C.», integrat per uns quants joves aficionats a dit esport, els quals per primera volta prenen part en un partit bastant seriós. Actua de Jutge de camp el Sr. Gumà i de linesmans dos joves de La Escala, aliniant-se els equips de la següent manera:

F. C. ESCALA

Bruguera

Solés Forné

Sureda Dubé Poch

Rufies Masafont Bursat Puig i Cros

MONTGRÍ F. C.

Mundet

Carreras Mateu

Mitjà Ludwig Pagés

Vicens Bou I. Lleonart Geli Casellas

Una vegada alinats, el jutge cridà els dos capitans i feren a la sort a escullir el camp, corresponent als nostres visitants, i desseguida ja es va veure la superioritat d'ells, amb les passades matemàtiques, estant sempre molt ben col·locats, tinguent un gran domini en el joc de cap.

D'aquest partit no s'en pot fer cap ressenya detallada, degut a que el domini dels Escalencs va ésser aclaparador, principalment a la primera part, on els nostres no es veien en lloc d'emocionats que estaven, per no estar acostumats a jugar davant d'un públic tan numerós.

Els goals correspongué fer-los a n'en Puig, Sureda i Masafont i s'els hi vegé ganes de marcar, que si no hagués sigut això, algun altre n'haguessin fet.

L'equip de La Escala és, en conjunt, un bon team aon tots, en el seu lloc, desempenyen un bon paper, sobressortint en Puig i en Sureda.

Cal fer recalcar la noblesa d'ells al tirar el «penalty», aon intencionadament varen donar-lo a mans del porter.

Els nostres tenen molt que aprendre encara: els defenses i mitjos estaven sempre retrassats, impedit més bona feina al porter per tenir sempre els defenses a sobre; i els mitjos no donar pilotes als davanters, encar que aquests estaven malament i deixaven uns i altres completament desmarcats als contraris, fent lo que volien de la pilota. Per això, companys, no cal defallir, ja ens vindrà dia que ens somriurà la victòria; ara som principiants i necessitem que vinguin mestres a ensenyar-nos; crec que la lliçó passada vos serà molt profitosa; tots ho vareu fer bé, vos defensàreu braument sense recorre a les empenes i brutícies d'altres equips; però necessiteu més conjunt que a copia de partits i entrenes ho lograreu; vosaltres no vos cansu i avant sempre esperant que la nostra vila pugui tenir un camp d'sports, aon la nostra joventut s'allunyi del vici i dels locals anti-higiènics i pugui anar a esbargar-se a l'aire lliure aon vos pogueu fer una joventut sana i forta.

Dels nostres, sobressortiren en Mundet, que després d'haver-li fet els goals, va parar pilotes difícils que salvant el defecte de deixar anar la pilota, crec que serà un bon porter; els defenses, tots dos molt bé, sobressortint en Mateu; els mitjos igualment bé; els davanters, els més flacs, sobressortint no obstant en Lleonart i en Vicens.

A la segona part, en lloc d'en Bou I, jugà en Bou II, a qui se li veu un gran estil de joc.

El jutge, imparcial, i quasi bé més a favor dels forasters.

Finí el partit amb 12 a 0 a favor de «La Escala F. C.»

GOAL

Jocs Florals de l'Empordà

ANY IV

Tindran cel·lebració en la comtal Vil·la de Castelló d'Empúries, el dia 8 de Setembre de 1922.

CARTELL

I. Flor Natural. 200 Pessetes, a la millor poesia que es presenti a concurs. L'autor premiat tindrà de subjectar-se a les condicions de consuetud.

II. Premi Pella i Forgas. 200 Pessetes a una prosa.

III. Premi de 200 Pessetes a una traducció.

IV. Premi de 200 Pessetes a un recull de Poemes.

V. Premi de 300 Pessetes a una Novel·la.

NOTES IMPORTANTS

Els autors premiats que no assisteixin a la Festa o no framenin delegat especial, que no podrà ésser altre autor premiat, ni membre del jurat, ni de la Comissió organitzadora, s'entendrà que renuncien l'import del premi a favor de l'Ateneu Empordanès, perdent tot dret a reclamació.

Es recorda que les composicions premiades, tan si l'autor assisteix com no, a la Festa, queden de completa propietat de l'Ateneu Empordanès que les editarà en un Volum.

No es fraccionarà cap Premi, ni se'n concedirà cap d'extraordinari.

Les composicions deuen anar signades.

El termini d'admissió d'obres finirà el dia 10 d'Agost de 1922.

Les obres es remeteràn exclusivament a l'Ateneu Empordanès.

Barcelona 3 de juliol de 1922.

Eugeni d'Ors, President; Andrée Brugiére de Gorgot, Joaquim Moner, J. Puig Puigadas, Carles Rahola, C. Fages de Climent, Vocals; Alfred Gallart, Secretari.

NOTICIES

Gossos rabiosos.—Un gos rabiós mossegà dies passats a un noieta de dotze anys. Per aquest motiu s'han donat ordres rigoroses per l'Alcaldia.

Per primera volta hem vist amb la major satisfacció, un carretó de goços i uns lla-

cers que empresonaven als goços que no duïen morrió.

Mereixen el mes calurós elogi el nostre Alcalde i el nostre Ajuntament per aquest servei que 's feia ben indispensable.

Demanem, sobretot, que 's persisteixi en aquest sentit. El bon nom de Torroella ho exigeix.

Futbol. Partit interessant.—Regna gran entusiasme entre els futbolistes per a organitzar una societat de sport.

S'han celebrat nombreuses reunions en l'«Ateneu Montgrí» i s'han fet moltes gestions per a llogar un camp; emprò per ara, les dificultats no escassejen. Son molts els elements que s'ofereixen per a ajudar a que fruiti tan bell entusiasme, aquí més que en altra part indispensable.

El primer partit celebrat entre «F. C. Escala» i «F. C. Montgrí» constituí un èxit esclatant.

Una gentada immensa acudí al camp que oferia magnífic aspecte: una perspectiva de gran ciutat ens omplenà d'optimisme; per a completar el quadre un aeroplà vingué casualment a passar sobre el camp al inici del partit.

Encar que com calia suposar els escalencs tingueren un gran domini, els nostres feren més del que podia demanar-se a un partit organitzat de poc i lluitador en renyida brega per primera volta.

Cal protegir amb decisió a nostres simpatícs sportmens per tal de fer possible la repetició de tan lloables actes.

Son molts els partits en preparació contra equips forans si la entitat sportiva arriba a cristallitzar con no dubtem

De les reunions fingudes ne sortí una comissió integrada pels senyors D. Josep Marull, D. Lluís Matas, D. Joan Tauler, don Joan Gumà i D. Francisco Batlle, els quals treballen amb gran activitat.

Comptin amb nostre adhesió i amb nostres entusiasmes.

Examen de grau.—En la Universitat de Barcelona acaba de fer l'examen de grau de la carrera de Filosofia i Lletres el molt culte vicari de Torroella Mossen Joan Colom. Pels seus brillants exercicis i pel seu honrós expedient obtingué la més alta qualificació.

Felicitem de tot cor a l'estudiós clergue.

Defunció.—En la flor de la joventut, als 24 anys, ha mort En Baldomer Prats i

Pujades, fill del conegut baster En Pere Prats.

E. P. D. i rebin sos pares i germans nostre condol.

Estluejants.—Hem tingut el goig de saludar a D. Pompeu de Quintana, el qual es troba a Torroella amb sa distingida senyora. D. Pompeu acaba de passar per una forta malaltia, empró es troba actualment en un període de franca convalescència, la qual s'abreugerà amb la seva estada en terres Torrellenques.

Auto nou.—L'Administració de Caruatges ha tingut el bell encert de millorar son servei amb un nou auto.

La carroceria d'aquest ha sigut construïda en els tallers de nostre volgut company en Narcís Plaja.

Per cert que tothom ha quedat sorprès de la perfecció i de l'el·legància del treball fet per En Plaja, el qual ha realitzat un treball immillorable que honora la nostra indústria.

Felicitem de tot cor a l'Administració i a l'amic Plaja.

Un programa.—Hem rebut el programa de la festa major de Palafrugell, que aquest any promet ésser lluida. En la portada, tirada a varies tintes, hi figura la vista del far de S. Sebastià.

Es un bell treball tipogràfic que honora els tallers de la casa Ribas.

Visitants. Hem tingut el goig de estrenyar la mà de nostres amics dilectes en Eduard Geli, Lluís Casas i Joan Ros.

¡Benvinguts!

Examens.—En el seminari de Girona s'ha examinat de les assignatures de primer any amb notes de meritíssim en totes elles, el jove Joan Bosch, al qual felicitem.

També continua sa brillant actuació en els examens el jove estudiant Jaume Ros.

També han lograt brillantíssimes notes en els seus examens els joves Josep Marquès, Joan Marquès i Lluís Geli, els quals se troben entre nosaltres cercant merescut repòs al seu treball.

Nostra enhorabona.

III Certamen musical sardanistic de Banyoles. L'ajuntament de Banyolès està organitzant per a la propera Festa Major (24 d'Octubre) el «III Certamen musical sardanistic». Encara que no està enllestit el cartell definitiu, podem avançar que hi figurarà un premi de 500 pesetes a

la millor sardana per chor a 4 veus, la que haurà de presentarse antes del dia 10 de setembre en la Secretaria de l'Ajuntament.

ESTARTIT

Un mort.—En un camp de vora la població fou trobat, entre unes garberes, el cadavre de J. Treviño, boemi, que va morir d'inanició.

Estluejants.—Hem saludat, a les famílies Serra, de Girona i Badosa de Barcelona.

Defuncions.—Nostre amic En Josep Camps passa per la pena d'haver perdut en pocs dies els seus pares, el simpàtic Jepet de la Torre Ponsa i llur esposa. L'enterrament fou una gran manifestació de dol com poques vegades es veu en aquesta barriada. (E. P. D.)

Rebin la família nostre condol.

MOVIMENT DE POBLACIO

MES DE JUNY

BATEIGS

Pere Galceran Aiguaviva
Catarina Masaguer Gironella
Francisca Matas Payet
Genís Garcia Serra
Maria Teresa Matas Capellà

MATRIMONIS

Llorenç Giménez Fortó amb Maria Camps Serra.

Jaume Bruguera Barrera amb Emilia Escuder Badruna.

Joan Passarrius Carbó amb Filomena Bordallo Alonzo.

DEFUNCIONS

Jaume Font Riembau, casat, 73 anys.

Mercè Mesires Ullastres, 2 mesos.

Rita Ullastres Davant, casada, 28 anys.

Sebastià Bosch Serra, viudo, 73 anys.

Josep Serra Bellapart, casat, 68 anys.

Es ven: Un XARRET amb capota; una TARTANA i una CARROSSERIA per a camió, tot en molt bon estat.

Raó: En Martí Vert. Constructor de carrosseries. Torroella de Montgrí.

ANTIPOPLÉTICO MEISTER

LA APOPLEJIA (Parálisis o heridura)

CURADA O EVITADA CON EL

Antiapoplético del Abate Jh. Meister

DEL MONASTERIO DE HIRSAM

El remedio inmunizador e infalible, el UNICO en el que se puede poner confianza ciega para evitar y curar la Apoplejia (Heridura), se debe a la valia de éste, en el mundo sabio médico y más tarde, en el claustro, virtuoso fraile, abate JH. MEISTER.

En efecto. Si algún antepasado vuestro ha sufrido ya de Apoplejia, si notáis calambres, hormigueo en las manos y en los pies, disminución de la vista y tacto, decaimiento general, pérdida de la memoria con mucha propensión al sueño o véis pasar puntos luminosos por delante de los ojos es que la Apoplejia os está acechando y si no queréis ser su víctima, tomad enseguida el Antiapoplético MEISTER.

Es el único remedio que devolverá al paralítico el movimiento perdido en sus brazos o piernas, especialmente dentro del primer año del ataque

y a los primeros días, hace recobrar el habla clara y sonora a los baloucientes paralíticos que por el ataque se han visto privados de ella.

Frasco grande 10 pesetas : - : Frasco mediano 6 pesetas

FOLLETO DIVULGADOR DE LA APOPLEJIA GRATIS

Depósito general y venta: Farmacia de los Ferrocarriles del Norte, calle de Vilanova, 1 (frente Arco Triunfo); Dr. Andreu, Pérez Martín y Comp.^a BARCELONA y en TORROELLA DE MONTGRI Farmacia del Dr. Garcia Ginés.

MARCA REGISTRADA.

CHOCOLATES

PIERAY BRUGUERAS

TARRASA

PÍDASE EN TODAS PARTES